

Abstract

Tato disertační práce završuje několikaleté období učitelské praxe, které bylo věnováno ověřování možností hraní rolí v dějepisném vyučování. Jen pomalu získával celek práce jasnější kontury.

Teoretická část práce nabízí exkurz do didaktické literatury a sleduje, jaký význam hraní rolí ve vyučování dává obecná didaktika, didaktika dějepisu, didaktika osobnostní a sociální výchovy a didaktika dramatické výchovy. Autorka se zabývá především novějšími příklady hraní rolí ve vyučování dějepisu, komentuje je a uvádí do souvislostí. V závěru teoretické části přináší pravidla a zásady pro praktické využívání hry v roli v dějepisném vyučování.

Empirická část práce popisuje průběh dvoufázového akčního výzkumu, který byl realizován v letech 2007 - 2011 na čtyřletém gymnáziu. Na počátku empirické sondy stály dvě obecnější otázky: Může hraní rolí v dějepisném vyučování napomoci rozvoji osobnosti žáka? Může hraní rolí v dějepisném vyučování napomoci k naplňování edukačních cílů dějepisného vyučování? Postupně docházelo k jejich zpřesňování a úpravám podle vývoje akčního výzkumu. Hlavním předmětem zájmu bylo sledování vývoje žáků v oblasti práce v různě velkých skupinách, hraní rolí v dějepisném vyučování a dosahování edukačních cílů v předmětu dějepis. Součástí práce je i aplikace Bloomovy revidované taxonomie edukačních cílů na popisované výukové lekce ve druhé fázi akčního výzkumu.

Klíčová slova: hraní rolí ve vyučování - didaktika dějepisu - skupinová práce - osobnostní a sociální výchova - Bloomova revidovaná taxonomie cílů